

Daniels bok – nummer etthundrafyrtioett

Avslöjandet av den profetiska betydelsen av påvedömets återkomst och den åttonde presidenten

Jeff Pippenger

2024-03-17

Vi betraktar nu mycket noggrant de profetiska kännetecknen i den historiska utveckling där påvedömet återvänder till jordens tron som det åttonde huvudet, det vill säga ett av de sju huvudena. Detta gör vi för att noggrant identifiera de profetiska kännetecknen i den historiska utveckling då den åttonde presidenten, det vill säga en av de sju presidenterna, fullbordar formandet av avbilden av det påvliga vilddjuret. Vi har inlett våra överväganden kring dessa sanningar med Karmels berg och Herodes födelsedag. Båda heliga illustrationerna representerar den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna, vilken också framställs i vers fyrtioett i Daniel kapitel elva.

Han skall också rycka in i det härliga landet, och många länder skall omstörtas; men dessa skall undkomma ur hans hand: Edom och Moab och de förnämsta av Ammons barn. Daniel 11:41.

Den förfälskade kungen i norr träder i versen in i det härliga landet. Det härliga landet i det forntida Israels historia var Juda land, och det framställdes som ett land som flödade av mjölk och honung, och av denna orsak, bland andra, var det härligt. Det var härligt därför att Kristus valde dess huvudstad Jerusalem till platsen för sitt tempel och till den stad där han valde att låta sitt namn bo.

Från den dag då jag förde mitt folk ut ur Egyptens land utvalde jag ingen stad bland Israels alla stammar, för att ett hus skulle byggas där åt mitt namn; inte heller utvalde jag någon man till att vara furste över mitt folk Israel. Men nu har jag utvalt Jerusalem, för att mitt namn skall vara där, och jag har utvalt David till att vara över mitt folk Israel. 2 Krönikeboken 6:5, 6.

Det bokstavligen Juda land var det härliga landet för det bokstavligen forntida Israel, och Förenta staterna är det andliga Juda land, det härliga landet för det andliga moderna Israel.

”När det land som Herren har berett till en fristad för sitt folk, så att de må tillbe honom enligt sitt eget samvetes föreskrifter, det land över vilket den Allsmäktiges sköld under långa år har varit utbredd, det land som Gud har gynnat genom att göra det till förvaringsplats för Kristi rena religion — när detta land genom sina lagstiftare skall avsvärja sig protestantismens principer och gynna det romerska avfallet genom att göra ingrepp i Guds lag — då är det som syndens människas slutliga verk skall uppenbaras.” Signs of the Times, 12 juni 1893.

Efter att den förfälskade kungen i norr hade besegrat kungen i söder (det forna Sovjetunionen), i vers fyrtio, år 1989, erövrar den därefter det härliga landet (Förenta staterna). I vers fyrtioett är ordet ”länder” ett tillagt ord och inte helt korrekt, ty vid söndagslagen är de ”många” som störtas en kategori människor som kände till skillnaden mellan sjundagssabbaten och solens dag innan söndagslagen infördes.

”Förändringen av sabbaten är tecknet eller märket på den romerska kyrkans auktoritet. De som, med förståelse för det fjärde budets anspråk, väljer att hålla den falska sabbaten i stället för den sanna, hyllar därigenom den makt genom vars myndighet allena detta har påbjudits. Vilddjurets märke är den påvliga sabbaten, som världen har tagit emot i stället för den dag som Gud har bestämt.

”Men tiden att ta emot vilddjurets märke, sådan den anges i profetian, har ännu inte kommit. Prövningstiden har ännu inte kommit. Det finns sanna kristna i varje kyrka, den romersk-katolska gemenskapen inte undtagen. Ingen blir dömd förrän han har fått ljuset och har insett den fjärde budets förpliktelse. Men när dekretet utfärdas som påbjuder den förfalskade sabbaten, och när den tredje ängelns höga rop skall varna människorna för tillbedjan av vilddjuret och dess bild, då skall skiljelinjen tydligt dras mellan det falska och det sanna. Då skall de som fortfarande fortsätter i överträdelse ta emot vilddjurets märke på sina pannor eller i sina händer.

”Med snabba steg närmar vi oss denna tid. När de protestantiska kyrkorna förenar sig med den världsliga makten för att upprätthålla en falsk religion, för att motsätta sig vilken deras förfäder utstod den häftigaste förföljelse, då kommer den påvliga sabbaten att påtvingas genom kyrkans och statens förenade auktoritet. Det kommer att ske ett nationellt avfall, som endast kommer att sluta i nationell undergång.” Bible Training School, 2 februari 1913.

Den kategori av ”många” som omkullkastats vid den snart annalkande söndagslagen, är de som kommer att hållas ansvariga inför sabbatens ljus, vilket är det ljus som ges för den tiden, vilken är en vändpunkt och en kris i både församlingens och nationernas historia. Den kategorin är den laodiceiska adventismens församling, som har nått slutet på sin vandring i upprors öken. Det är där de för evigt utspys ur Herrens mun. Den laodiceiska adventismen utgörs av dem som kallades till den tredje ängelns ljus, antingen vid det första Kades i historien från 1844 till 1863, eller vid det andra Kades i historien från 2001 till söndagslagen.

Och han sade till honom: Vän, hur kom du in här utan bröllopskläder? Och han stod svarslös. Då sade kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter, för bort honom och kasta honom i det yttersta mörkret; där skall vara gråt och tandagnisslan. Ty många är kallade, men få är utvalda. Matteus 22:12–14.

Den tredje ängelns röst, vare sig år 1844 eller 2001, var en kallelse till bröllopet. De ”många” som störtas vid söndagslagen är de ”många” som förkastade bröllopsklädnaden, Kristi rättfärdighet, och i stället blir en del av de tio kungarnas bröllopsskara till Roms sköka. För det äktenskapet kan en människa behålla sina egna kläder, ty allt som behövs för att ta bort deras smälek är att bli kallad vid det efternamn som tillhör skökan som regerar över de tio kungarna.

Och på den dagen skall sju kvinnor fatta tag i en man och säga: Vi skall äta vårt eget bröd och bära våra egna kläder; låt oss endast få bära ditt namn, så att vår vanära blir borttagen. Jesaja 4:1.

De misslyckades med det första kostprovet, ty de valde att äta sitt eget bröd i stället för himlens bröd. De misslyckades med det andra provet, där de skulle förhärliga Gud genom att uppenbara

Hans karaktär, men de valde i stället att bära sina egna kläder. De misslyckades med det tredje lackmusprovet, ty de uppenbarade vilddjurets namn (karaktär), eftersom de valde att förkasta Kristi namn (karaktär). Avsikten med att Nimrod byggde en stad (stat) och ett torn (kyrka) vid det första omnämnandet av Babylon var att han skulle göra sig ett namn.

Och de sade: Kom, låt oss bygga åt oss en stad och ett torn, vars topp räcker ända upp till himlen; och låt oss göra oss ett namn, så att vi inte blir kringspridda över hela jordens yta. 1 Moseboken 11:4.

Namnet är en symbol för karaktären, och den profetiska karaktären hos det åttonde vilddjuret, som är av de sju, är den dubbla naturen hos föreningen av kyrka (torn) och stat (stad). I den sista tidens kris kommer människorna att delas i två klasser.

”Det kan endast finnas två grupper. Varje parti är tydligt märkt, antingen med den levande Gudens sigill eller med vilddjurets eller dess bilds märke. Varje son och dotter av Adam väljer antingen Kristus eller Barabbas till sin ledare. Och alla som ställer sig på de trolösas sida står under Satans svarta baner och anklagas för att förkasta och smäda Kristus. De anklagas för att medvetet korsfästa livets och härlighetens Herre.” Review and Herald, 30 januari 1900.

Den ena klassen kommer att representera vilddjurets bild, och den andra klassen kommer att representera Kristi avbild. Den ena kommer att bära Kristi bröllopsklädnad, och den andra klassen kommer att bära ”sina egna kläder”. Den ena klassen kommer att äta den himmelska kosten, och den andra kommer att äta sitt ”eget bröd”. Den klass som äter sitt eget bröd och behåller sina egna kläder representerar de ”många” som kallades genom den tredje ängelns röst, och de är de ”många” som störtas vid den snart kommande söndagslagen. Deras försök att återlösa sitt förlorade tillstånd när deras karaktärer uppenbaras i söndagslagens kris är det falska hoppet att om de kan ta emot namnet från Roms kökan, så kommer detta att ta bort deras ”smälek”.

Vid den tiden upphöjs de få som är utvalda till banér för de etthundrafyrtiofyra tusen, och därefter finns det i vers fyrtioett ytterligare en grupp som då ”undkommer” den falske kungen i nordens hand. Det hebreiska ord som i vers fyrtioett översätts med ”undkommer” betyder att undkomma såsom genom halhet, och definitionen förmedlar tanken att hålla en tvålbit i vattnet, och på grund av tvålens halhet glider den ur handen. Det primära inslaget i ordets definition, när det används i det hebreiska språket, är att vad det än är som undkommer, är något som före undkommandet hade varit under kontroll av det som det undkommer ifrån.

I vers fyrtioett fullbordas den trefaldiga föreningen mellan draken, vilddjuret och den falske profeten.

”Förenta staternas protestanter kommer att vara de främsta i att sträcka ut sina händer över klyftan för att gripa Spiritualismens hand; de kommer att sträcka sig över avgrunden för att fatta den romerska maktens hand; och under inflytandet av denna trefaldiga förening kommer detta land att följa i Roms fotspår genom att trampa samvetets rättigheter under fötterna.” Den stora striden, 588.

När Förenta staterna sluter hand med Förenta nationerna och påvedömet vid söndagslagen, finns där en grupp människor som dessförinnan har varit i påvedömet hand och som då "undkommer" den förfälskade nordkonungens hand. Dessa människor hölls tidigare i den påvliga maktens grepp. Dessa människor representeras vid Herodes födelsedagsfest av Johannes Döparen, som då befann sig i de romerska fängelsehålornas fångenskap och inväntade död eller befrielse. Den grupp människor som undkommer påvedömet fångenskap vid söndagslagen representeras av tre stammar och symboliserar därmed den trefaldiga sammansättningen av det moderna Babylon.

Just vid den tiden kallar den andra rösten i Uppenbarelsebokens artonde kapitel dessa människor att fly ut ur Babylon, för att de inte skall bli delaktiga i hennes domar, vilka då skall börja. Den andra rösten är Kristi röst, men den representerar rösten hos de etthundrafyrtiofyra tusen, som då förkunnar den tredje ängelns budskap med hög röst. När de som undkommer handen (en symbol för underkastelse), undkommer den falske kungen i nordens hand, finner de sedan den sanne kungen i nordens hand.

På berget Karmel dödades Baals profeter, och såsom den maskulina falska gudomligheten representerar de staten, medan Ashtarots profeter representerar kyrkan. Elia dödade Baals profeter och identifierade därmed slutet på det sjätte riket, även om den avfallna protestantismens religion, sådan den representeras av Salome, fortfarande var representerad. Salome, den avfallna protestantismen, förför Herodes, och de tio kungarna kommer överens om att ingå en allians mellan kyrka och stat med det åttonde huvudet, som var av de sju huvudena. Salome är den som den incestuösa Herodes hyser lust till i sitt hjärta.

Men jag säger er: Var och en som ser på en kvinna med begär till henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. Matteus 5:28.

Herodes incestuösa lusta i sitt hjärta förenade deras kroppar i hans hjärta, och han blev därför ett med Salome.

Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall vara ett kött. 1 Moseboken 2:24.

Vid Herodes födelsedagsfest blev Herodes och Salome förenade, och Herodes, som förebildades av Ahab, är huvudet för de tio kungarna i nordriket. Vid den snart kommande söndagslagen upphör jordodjurets sjätte rike, när de horn som hade blivit ett horn, representerande föreningen av Kyrkans och Statens horn (vilddjurets bild), dräps av Elia. Salome förför då Herodes, blir ett med honom och övertalar honom att ge halva sitt rike (den världsomspännande Staten) åt hennes mor (den världsomspännande Kyrkan). Salome har då tagit kontroll över Ahab och hans tio stammar, ty de tio kungarna är alla eniga med varandra.

Och de tio horn som du såg är tio kungar, som ännu inte har fått något rike; men de får makt såsom kungar en kort stund tillsammans med vilddjuret. Dessa är eniga i sin avsikt och ska ge sin makt och styrka åt vilddjuret. Uppenbarelseboken 17:12, 13.

Vilddjuret åt vilket de ger sin makt och styrka är det vilddjur som skökan rider på. Vilddjuret representerar bildens karaktär, vilken är föreningen av kyrka och stat, med kvinnan (kyrkan) i

kontroll över förhållandet, ty det är ett latinskt äktenskap, där efternamnet är hustruns namn och där kvinnan råder över mannen, i uppror mot den sanna äktenskapliga ordningen.

Till kvinnan sade han: Jag skall storligen föröka din smärta och din havandeskap; med smärta skall du föda barn; och din åtrå skall vara till din man, och han skall råda över dig. 1
Moseboken 3:16.

De tio kungarna är av ett och samma sinne och ett och samma hjärta.

”Uppenbarelsboken 17:13–14 citerad. ’Dessa har en och samma mening.’ Det kommer att finnas ett universellt enhetsband, en stor samklang, en konfederation av Satans krafter. ’Och skall giva sin makt och styrka åt vilddjuret.’ Därigenom uppenbaras samma godtyckliga, förtryckande makt mot religionsfriheten, friheten att tillbe Gud enligt samvetets föreskrifter, som påvedömet gav uttryck åt, när det förr i tiden förföljde dem som vågade vägra att rätta sig efter romersk-katolicismens religiösa riter och ceremonier.

”I den strid som skall utkämpas i de sista dagarna kommer alla de fördärvade makter som har avfallit från trohet mot Jehovas lag att förena sig i opposition mot Guds folk. I denna strid kommer sabbaten i det fjärde budet att vara den stora tvistefrågan; ty i sabbatsbudet identifierar den store Lagstiftaren sig själv som himlens och jordens Skapare.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

De tio kungarna, vilkas ledare är Ahab eller Herodes, har blivit förförda av Salome, Herodias dotter. Förenta nationerna, som vid söndagslagen förförs av Salome, den falska religionen i den avfälliga protestantismen, och som tidigare var det sjätte riket i Bibelns profetia, tar kontroll över de tio kungarnas rike, vilka alla är ense om att ge halva sitt rike åt den katolska religionen. De fattar detta enhälliga beslut, ty alla kungarna blev förförda av Salomes förföriska dans. De enas om att sätta sin förenade styrka in i arbetet att döda dem som representeras av Johannes Döparen.

Vilddjuret (Förenta nationerna) styrs av en främsta kung (Jezebels dotter). Jezebel hade instruerat sin dotter att inleda den äktenskapsbrytande och incestuösa relationen med Herodes och de andra kungarna, ty hon är skökornas moder. Hon är sin egen dotters hallick. Herodes, Ahab och Förenta nationerna blev förförda av den falske profeten, som är Förenta staterna. Förenta staterna upphör att vara det sjätte riket när Baals profeter blev dräpta, och Astarotens profeter (Salome) blir omedelbart den styrande makten i det sjunde riket, då det i världen återupprepar vad det just åstadkommit i Förenta staterna.

Vilddjuret är de kungar som står i förbindelse med skökans dotter, och skökan är den kvinna som härskar över vilddjuret. Jesus åskådliggör slutet på en sak genom början på en sak. Liksom Uppenbarelsbokens sjuttonde kapitel, med sin framställning av åtta riken, öppnade de åtta rikena i Daniels andra kapitel, så öppnar vilddjuret och kvinnan som rider på vilddjuret en annan profetisk sanning, vilken grundar sig på att det första representerar det sista.

Uppenbarelsboken kapitel sjutton är den sista hänvisningen till bibelprofetians riken och kräver därför att även Daniel kapitel två, som är den första hänvisningen till bibelprofetians riken, av profetisk nödvändighet också måste framställa åtta riken, av vilka det åttonde riket var av de sju.

Likaså måste domen över kvinnan och vilddjuret som hon rider på i kapitel sjutton vara framställd i den första domen över skökan år 1798.

Ängeln upplyste Johannes i inledningen av kapitel sjutton om att han skulle visa domen över den stora skökan och över vilddjuret som hon rider på. Första gången skökan dömdes har med rätta förståtts som år 1798, då påvedömet erhöll sitt dödliga sår och ändens tid inträdde. Men när en ”ändens tid” framställs i den profetiska historien finns det alltid två hållpunkter som symboliseras av personer. Arons och hans bror Moses födelse var ändens tid i den historien. Dessa två hållpunkter förebildade Johannes Döparens födelse och, sex månader senare, hans kusin Jesus, och markerade därmed ändens tid för den historien. Vid slutet av den sjuttioåriga fångenskapen, som förebildar ändens tid år 1798, är Darius och hans systerson Kyros de två hållpunkterna för ändens tid. Tillsammans förebildar de Reagan och den förste Bush vid ändens tid år 1989.

1798, som var ändens tid då Daniels bok öppnades i milleriternas historia, utpekade den profetiska döden för det politiska elementet hos katolicismens vilddjur. Napoleons general Berthier gick rakt in i Vatikanen, arresterade påven och gjorde slut på den politiska myndigheten hos katolicismens vilddjur. Ett år senare, 1799, dog kvinnan som genom århundradena hade ridit på detta vilddjur, representerad av påven, i fångenskap. Skökans dom innefattar domen över det vilddjur som hon använde för att härska över nationerna. Uppenbarelsboken kapitel sjutton identifierar både domen över vilddjuret och även skökan som härskar över och rider på vilddjuret.

”Världen är fylld av storm och krig och splittring. Ändå skall folken under ett huvud — den påvliga makten — förena sig för att stå emot Gud i hans vittnens person.” Testimonies, band 7, s. 182.

Det åttonde huvudet, som är ett av de sju, är den påvliga makten som regerar över vilddjuret, vilket består av tio kungar som styrs av skökans dotter, hon som rider på vilddjuret. Beståndsdelen i det åttonde riket, som är ett av de sju, måste ses i den åttonde och siste presidenten, som är en av de sju presidenterna, när vilddjurets bild formas inom Förenta staterna. Kombinationen av de avfälliga hornen, republikanismen och protestantismen, måste ha ett ”huvud” som härskar över vilddjurets bild, och denne härskare kommer att vara en diktator av extraordinärt slag.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

En sång eller psalm av Asaf. Tig inte, o Gud; var inte tyst, och var inte stilla, o Gud. Ty se, dina fiender larmar, och de som hatar dig har upplyft sitt huvud. De har smitt listiga råd mot ditt folk och rådslagit mot dina fördolda. De har sagt: Kom, låt oss utrota dem, så att de inte mer är ett folk, så att Israels namn inte mer blir ihågkommet. Ty de har rådslagit med ett hjärta tillsammans; mot dig har de slutit förbund: Edoms tält och ismaeliterna, Moab och hagariterna, Gebal och Ammon och Amalek, filistéerna med Tyrus invånare; också Assur har slutit sig till dem; de har blivit en arm åt Lots barn. Sela. Psaltaren 83:1–8.